

ÖMER ERDEM

OKUR YAZAR YAZAR OKUR

“İnsan, unutmada birinci”

Yazarlığını geriye çeken karakteriyle, artist yazarlar neslinden ayrılır Büke.

Eğer hayata dair bir öykü anlatıyorsa ilkin yalın bir gerçeklikle gelmeli önümüze yazar. Yöntemi ne olursa olsun, daha ilk cümlelerinden itibaren yazdıkları sanki gerçekmiş ve içimizde, yanı başımızda olup bitenlermiş duygusunu vermeli. Birdenbire bir kalabalığın içine giriverdiğimizde ya da sebepsiz bir köşeden dönüverdiğimizde de hissetmeliyiz o satırların ruhunu. Ahmet Büke, hareket noktalarını, duraklarını, iniş çıkışlarını, tıpkı bir suyun kendi yatağındaki doğal akış hızı gibi ayarlıyor bu bakımdan. Okura ise, sadece ve sadece okumanın o güzel hazzı kalıyor. Kendi yazarlığını unutturan, yazıyı işleten bir öykücü, romancı çünkü Ahmet Büke.

Onu, bugüne kadar öyküleriyle tanıdık. Bu kez bir gençlik romanıyla karşımıza çıktı. Fakat, edebi anlamda hiç de kategorize etmeye yakın bir kitap değil **Mevzumuz Derin**. İçerdiği yoğun ve yüksek tempo, merkezine aldığı öznenin peşinden sürüklediği hayat ve gerçeklik duygusu, anlattığı kahramanın yaş grubuna çok uygun düşen ilgiler ve duyarlıklar ekseninde yapısını geliştirirken, kazandığı edebi ve dil değeri ile bizi kitaba bağlayıveriyor.

Kendi yazarlığını geriye çeken karakteriyle, artist yazarlar neslinden ayrılır Büke. Onun yakın olduğu çizgi, belki daha çok Atılgan, Sait Faik hatta bir nebze de olsa Tarık Dursun K. olmalı. Büke, hayatın genel ve ortak değerlerine uzak durmamakla birlikte, güncelin kazısına girişmekte daha istekli hatta daha cesur. Bedrettin ismindeki 18 yaşındaki bir gencin hikâyesi bizi özel hayatından gezdire gezdire yaşadığı ülkenin travmasına götürür. İnsanda biriken, derinleşen şey, tam da tarihsel olanın kristalize olmuş hâlidir. Gerçek hızla kavramsallaşır, aktüalite günlük bağlamından çıkar, büyük akışın açılardan birisine evrilir.

Kendi payıma, bir şeyi başardığını ve çok değerli bir örnek kitap yazdığını düşünüyorum Büke'nin. Gençlerin kitap okumamazlıkları üzerine yaygın kanaatin üstüne bir sihirbaz mendili atmakta ve altından mucizevi bir gerçeklik çıkarmaktadır bu kitapla. Önce kendisini okutan, seve seve okutan bir kitap olmakla bu hamleyi

yaparken asıl önemlisi kitap okuru bir genç insanın hiç de zorlama olmayan, son derece doğal kişilik haritasını çizmektedir bize. Cep telefonu, internet, e-mail, mesaj, dersane, müzik, sinema ve kahramanları gibi güncel aygıt ve olguların içinden, Bedrettin'i ve onun "insanın en becerikli olduğu alan (olan) kendi kendini ikna etmesi" meselesini, okurunu ikna eden bir yazar tavrıyla yeniden dönüştürmektedir. Ergen birey, kendi çelişkisi içinde hayatın paradoksal düzenine çekilmektedir. Bunu başarmak önemli.

Ayrıksı bir kişilik

Sahaflara ve kitap okumaya düşkün, hatta kitaba sığınmış, hızlı ve bisiklete meraklı, bir yandan kendi içine kapanık ama özel bir çocuk olmanın duygu patlamalarıyla çevrilmiş bir kişidir Bedrettin. Bu haliyle ayrıksı bir kişiliktir. Fakat aynı zamanda kendi iç dengesini bulmuştur. Yazar, onu İzmir'e indirmekte, orada dolaştırmakta, şehrin alt katlarını çok yakın arkadaşı Barbo vasıtasıyla deşmekte, azınlıklardan, şehre sonradan gelip yerleşen Kürt nüfusa kadar hemen her tarafı

sakince ve tatlılıkla hikâyenin içine yerleştirmektedir. Ki insan soyut değil canlı bir varlıktır hep.

Edebiyatta kalarak, edebiyatın çizgisini koruyarak güncelin gölgesinden kurtulmak ve onun karanlığını aydınlatmak, açığa çıkarmak, olaydan olguya, tarihe varmak mümkün mü? Bunu iddiasızca, bağırıp çağırmadan, suçlayıp ötekileştirmeden yazmak mümkün mü? İşte bu mümkünlüğün de romanı **Mevzumuz Derin**. Gençliğe, genç okura, onun okuyup sevebileceği, iletişim kurabileceği bir dil üzerinden yine ona yaşadığı toplumun güncel gerçekliğinin arkasında yaşayan, yatan sertliği duyurabilmek, belki de asıl etkisi bu okumalarda değil, hayatın geleceğinde daha kalıcı olacak bir metin armağan etmek, yaşamanın adına, unutmaya degecek bir tavır olarak okunmaya değer. **Kayıp baba. Sonradan derin devlet olarak çıkıyorsa, geleceği sembolize eden bir gencin karşısına, Büke, felsefesini de ayrılık olarak sunuyor demektir. Sevgiyle okunan sert bir kitap bu.** Unutmak yaşamak için değerli üstelik de...

